

PEYGAMBER SAS EFENDİMİZİN DOĞUMU VE ÇOCUKLUĞU*

Es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berekâtuhû!..

Aziz ve sevgili Akra dinleyicileri!

Hepinizin Mevlid kandillerinizi tebrik ederim. Allah-u Teâlâ Hazretleri bu gece, bundan 1427 yıl kadar önce, alemleri nura gark edip cihana teşrif etmiş olan, o Muhammed-i Mustafâ Efendimiz Hazretleri'nin şefaatine cümlelerinizi erdirdi... Nice nice mutlu mübarek günlere erdirdi... Ahirette Peygamber Efendimiz SAS'in komşusu olmayı cümlelerinize nasib eylesin... Dünyada da sünnetine uyarak, rızasını kazanarak ümmetine hizmet ederek yaşamanızı cümlelerinize nasib ü müyesser eylesin...

a. Peygamber Efendimiz'in Doğumu

Bu gece nedir? Nedir bu Mevlid Gecesi?.. O Ahmed-i Mahmûdu Muhammed-i Mustafâ Efendimiz'in, alemlere rahmet olarak gönderilmiş rahmet peygamberinin, hiç kimsenin nâil olamadığı Makâm-ı Mahmûd'un sahibi, ahir zaman peygamberi, kendisinden sonra başka nebî ve rasûl gelmeyecek olan, kıyamete kadar hükmü devam edecek olan; ahirette de Livâü'l-Hamd elinde olup, mahşer günü Adem AS ve bütün peygamberler o Livâü'l-Hamdinin altında mahşer günü haşrolacak olan Rasûlü'sSakaleyn, İmâmü'l-Harameyn, ins

---

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

ü cinnin peygamberi, iki cihan serveri, seyyid-i veled-i Adem, eşrefü'l-mürselîn, ekremü'r-rusül, imâmü'l-müttakîn, senedü'l-âşıkîn, şefîü'l-müznibîn, kurret-i ayni'l-müslimîn, tâc-i ruûsi'l-mü'minîn, habîbu'llâh, halîlu'llâh, rahmetu'llâh, hidâyetu'llâh, sa'du'llâh Efendimiz Hazretleri'nin cihâna teşrif ettiği gün... *Salla'llâhu aleyhi ve âlihî ve sahbihî, ve ezvâcihî, ve evlâdihî, ve zürriyyâtihi, ve ahbâbihî, ve ihvânihî, ve men tebahû bi-ihşânin ilâ yevmi'd-dîn...*

Allah-u Teâlâ Hazretleri Peygamber SAS Efendimiz'in sevgisine, rızasına, iltifatına, teveccühüne, şefaatine, sevgili dinleyiciler, cümledenizi nâil eylesin...

Peygamber SAS Efendimiz'in doğumuyla ilgili bazı bilgileri, bu sohbetimde hatırlatmak istiyorum:

Peygamber SAS Efendimiz'in doğum zamanı ne zamandı?.. Alimlerin incelemelerine göre bundan 1427 yıl kadar önce oluyor. 571 Miladi Senesinin Nisan ayınının 20'sinde teşrif etmişler, doğmuşlar, alemleri nura gark etmişler. Peygamber Efendimiz Hazretleri'nin doğumu o zaman. Tabii o zaman hicretten 53 yıl [ay yılı] kadar önce oluyor. Kamerî takvime göre de, hicretten önce 53 yılında doğmuş oluyor.

Rebîü'l-evvel ayınının 11'ini 12'sine bağlayan, pazarı pazartesiye bağlayan gece sabaha doğru, seher vaktinde doğmuş Peygamber SAS Efendimiz. Ve bu gün de, bu sene de yine pazarı pazartesiye bağlayan gecede Mevlidini

kutluyoruz. Bu bir tesadüf... Tabii, yalnız o zaman Nisan ayıymış, şimdi Temmuz ayına kaymış oluyor. Çünkü kamerî sene, şemsî seneden, onbir gün kadar eksiktir, 354 kûsür gündür. Tabii eksik olunca, her sene 11 gün eksik olduğu için, gittikçe bir farklılaşma meydana geliyor.

Bunun bir güzel tarafı, Ramazanlar, bayramlar, kutlamalar bize göre senenin her gününe, yâni şimdi kullandığımız takvime göre senenin her gününe geçiyor. Her sene bir başka ayda, bir başka güne gelmiş oluyor. Senenin bütün günleri mübarekleşmiş, şerefleşmiş oluyor bir bakıma... O da bir güzel şey!..

Bir bahar gününde doğmuş. Tabii şimdi yaz gününde, Temmuz ayında oluyoruz. Tabii bu yazlar, kışlar da izâfî. Ben Avustralya'dayım. Şimdi kışı yaşıyoruz. Sırtımda hırka var. Halbuki Türkiye'de Temmuz güneşi her tarafı ısıtıyor. Yâni mevsimler de izâfî.

Peygamber SAS Efendimiz Mekke-i Mükerre-me'de doğdu, kabr-i şerîfi de Medine-i Münevvere'de... Bazı kimselerin dini bilgileri eksik olduğu için, çocuklara soruyoruz, doğru cevaplar veremiyorlar. Peygamberin kim dediğim zaman, Anadolu'daki seyahatlerimde, bazı çocuklar yanlış cevaplar veriyorlar. Yâni hatırında kalmış mübarek isimlerden birisini söylüyor.

“—Senin peygamberin kim, söyle bakalım evladım ismini!” deyince;

“—Hazret-i Ali!” diyor, “Hazret-i Ömer!” diyor, bir şey söylüyor.

Ama iyi bilmiyor. Tabii bu annelerin, babaların sorumluluğudur. Çocuklarına öğretmeleri gereken şeyleri güzelce öğretmeliler.

Peygamber SAS Efendimiz Mekke-i Mükerreme'de dünyaya geldiler. Doğduğu ev neresiydi?.. Hacca gidenlerin gözünün önüne gelsin: Safa ile Merve arasında biliyorsunuz, sa'y yapılan bir kapalı, uzun mekân var. Dört yüz küsur metre kapalı alan... Bu Mescid-i Haram'ın, Kâbe'nin olduğu mübarek mescidin kuzeydoğusuna rastlar. Onun da dış tarafında, yâni Kâbe'ye göre aksi, mukabil istikamette, şimdi ortalığı açtılar, büyük bir meydan oldu.

Safa ile Merve arasından o meydana çıktığınız zaman, sağ tarafta Cebel-i Ebû Kubeys dediğimiz Safâ tepesinin bulunduğu dağ var. Üzerinde Suud hükümdarının sarayı var şimdi... Önünüz büyük boşluk... Sol tarafa da dönüp baktığınız zaman, Merve tarafında da çarşı var, sıkışık binalar var. Tam karşınızda büyük bir meydan var. O meydanda bir yol döner, otobüsler, vasıtalar oradan döner giderler. Onun kenarında, yolun Mescid-i Haram tarafında bir tek ev kalmıştır. İşte o ev Peygamber SAS Efendimiz'in doğduğu evdir.

Hacca gitmiş, umre yapmış kardeşlerimiz belki ziyaret etmişlerdir, bazıları bilirler. Şu anda betonlu, tuğlalı bir yeni bina şeklinde... Yâni eski hali korunamamış ama, mekân korunmuş. Demek ki tamir görmüş. Kütüphane olarak kullanılıyor. Açık, girilip içinde kitaplar okunabiliyor. Gazeteler, mecmualar oraya konulmuş, raflardaki kitaplar okunabiliyor.

Bu mübarek binanın girişinde, salona girdikten sonra, sağ tarafta kalan bir kapalı oda var. Peygamber SAS Efendimiz Hazretleri'nin doğduğu mekân orasıdır diye, beni bazı kıymetli, aziz dostlar o odaya özel olarak soktular. Herhalde, biraz da yasaklanmış öyle herkesin oraya girmesi... Tabii ben çok memnun oldum, mesrûr oldum, eridim, sevinçlere gark oldum. Orada iki rekât namaz kıldım; Allah kabul eylesin... Sonra da dedim ki:

“—Yâ Rabbi, Peygamber SAS Efendimiz madem bu odada doğdu; ben de şu yaşa geldim ama, şu odayı ziyaretimden sonra ben de sanki yeni doğmuş gibi olayım! Annemden doğduğum zamanki gibi günahlarım afv u mağfiret olsun... Bundan sonraki hayatım da yâ Rabbi, rızana uygun olsun...” diye dualar ettim.

Çok mütehassis oldum, bana o odayı gösteren kardeşlere de dualar ettim. Birisi talebem, o aracı oldu. Müdür bey de arif bir kimse, o da müsaade etti, orayı ziyaret etmiş oldum.

Doğduğu ev orasıdır. O mıntıka, o meydanlık Benî Hâşim mıntıkasıydı. Yâni Peygamber Efendimiz'in dedelerinin, amcalarının, akrabalarının olduğu mıntıkaydı. Doğduğu ev de işte orası, orada doğdu Peygamber SAS Efendimiz.

Peygamber SAS Efendimiz'in babası Abdullah ibn-i Abdi'l muttalib. Yâni dedesi Abdü'l-muttalib, babası Abdullah...

Dedesi Abdü'l-muttalib milâdî 520 senelerinde Kureyş'e reis olmuş bir kimse... Onun hakkında, dedesi hakkında bilgi verelim. Çünkü, annesi de

vefat edince, Peygamber-i Zîşânımız'a dedesi bir müddet nezaret etti. Sonra da amcası Ebû Talib'e havale edip, o da ahirete göçtü.

Dedesinin ismi Abdü'l-muttalib değil. Asıl ismi Âmir. Ama Abdü'l-muttalib denmiş. Onun sebebi: Amcası Muttalib'in yanında büyümüş babası ölünce. Onun için Mutallib'in kulu, kölesi mânâsına Abdü'l-muttalib lakabıyla anılmış amcasının yanında büyüdüğünden.

Saçında bir tutam beyazlık varmış, onun için *Şeybe* diye isimlendirilmiş. *Şeybe*, biliyorsunuz saç beyazlığı demek. Saçında beyazlık olduğundan, bu dedesinin adına *Şeybe* denmiş. Bu da lakab, asıl ismi değil... *Şeybetü'l-hamd* demişler; yâni hamd edilen, sevilen bir kimse diye. Çünkü basîretle, dirâyetle güzel bir yönetim devresi olmuş onun devresinde... Yönetim güzel olmuş.

Önemli olaylardan birisi: O zamana kadar bir ara düşmanlar istila edince Mekke-i Mükerreme'yi, vurmuşlar, kırmışlar, yakmışlar, yıkmışlar... Zemzem kuyusunu da doldurmuşlar, kapatmışlar. Millet Zemzem kuyusunun yerini bulamamış uzun zaman... Tabii bulsalar diye, bulabilirler diye belki düşünür insan ama, işte kocaman bir meydan... Bir tarafta Kâbe-i Müşerreffe var, ama zemzem kuyusu nerede?.. Bilememişler, bulamamışlar. Belki biz elimize kazmayı, küreği alıp da köşe bucak arayıp bulunur diye düşünebiliriz. Neyse...

Bu Abdü'l-muttalib, *Şeybe* lakaplı Âmir ibn-i Hâşim, Hâşim oğlu Âmir, Peygamber Efendi-

miz'in dedesi, 540 senesinde zemzem kuyusunu bulunca, tabii halk çok memnun olmuşlar. Zemzem kuyusunu buldurmuş. İçine atılan taşları ve sâireleri çıkarttırmış. Böylece zemzem suyundan, zemzem kuyusundan onun zamanında tekrar istifade edilmeye başlanınca, onun sevgisi, saygınlığı halk arasında yayılmış, daha da artmış. Kendisini beğenmişler. Güzel yüzlü bir kimse imiş.

b. Fil Hadisesi

Bir de onun zamanında meşhur fil hadisesi var. Kur'an-ı Kerim'de de, *bismi'llâhi'r-rahmâni'r-rahîm*:

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ

(الفيل:1)

(*E lem tera keyfe feale rabbüke bi-ashabi'l-fîl*)
[Rabbin fil sahiplerine neler etti, görmedin mi?]
(Fil, 105/1) diye fil olayı geçiyor. Yâni tarihi bir olay. Tarihçiler de bilirler. Lisedeyken bizim tarih hocamız da ilk defa anlattığı zaman, ben de böyle zevkle dinlemiştim. Tarihi bir olay.

Nedir o olay?.. Habeşliler Yemen'e saldırmışlar. Yemen'e hristiyanlığı yaymak için, büyük bir orduyla orayı istila etmişler. Sonra içlerinden Ebrehe diye birisi, o ordunun komutanını alt etmiş, öldürmüştü; o geçmiş başa... Böylece Yemen'e hakim olmuş bu Ebrehe. Kendisi de, hristiyanlığı oralarda yerleştirmek için, muazzam bir kilise yaptırmış. Renkli mermerlerden, altınlı, gümüşlü, gösterişli bir mabed yaptırmış.

Misklerle, amberlerle, güzel kokularla duvarlarını kokulattırırımış. Arapları da teşvik edermiş, bu kiliseyi ziyaret etsinler diye.

Fakat Araplar yanaşmamışlar bu kiliseye... Hatta kabilenin birisinden bir şahıs, oraya pislemiş. Yâni hakaret olsun diye, sen bizi böyle zorluyorsun diye...

Pisleyince, Ebrehe de kızıp:

“—Ben de sizin Kâbe’nizi yıkayım da görün!” diye hışım ile, hınç ile ordusunu toparlamış, derlemiş. Büyük bir kalabalık halinde Yemen’den kalkıp Kâbe-i Müşerreffe’yi yıkmak niyetiyle kuzeye doğru yola çıkmış. Taif’e kadar gelmiş.

Taif’te işte akarsular, serinlikler, bağlar, bahçeler var, güzel bir yer... Oraları yüksek. Böyle çağlayanları filan olan kısımları Hicaz mıntıkasının...

Arafat meydanına kadar gelince, bu Abdü’l-muttalib’in develerine de el koymuş askerler. Bunu haber alınca Abdü’lmuttalib, kalkmış Ebrehe’nin yanına varmış, gitmiş.

Ahali tabii korkuyorlar bir ordu geliyor Kâbe’yi yıkacak filan diye. Ne yapalım, savaşalım mı filan diye kendi aralarında konuşmuşlar. Ama, “Bu orduyla başa çıkamayız!” diye karar vermişler.

Abdü’l-muttalib Ebrehe’nin yanına varınca; tabii heybetli, gösterişli, sevimli, vakur bir kimse... Ebrehe onu kabul etmiş, gel bakalım demiş, ne istediğini sormuş. O da demiş ki:

“—Askerlerin benim iki yüz devemi almış, gasbetmişler, ben onları istemeğe geldim.”

Böyle söyleyince, Ebrehe demiş ki:

“—Şimdi benim gözümden düştün! Ben senin halini vakur bir insan olarak gördüm, biraz seni sevdim, saygı duydum; onun için yanıma kabul ettim ama, şimdi gözümden düştün... Ben senin atalarının şehrinin yıkmağa çalışıyorum, Kâbe isimli mâbedinizi yıkmağa buraya geldim. Sen hiç orayı yıkma diye bana yalvarmıyorsun, develerimi ver diyorsun. Yâni, kişisel meselenle meşgul oluyorsun, gözümden düştün.” deyince, Abdü’l-muttalib ona çok şahane bir cevap vermiş, demiş ki:

“—Ey emir! Ben develerin sahibiyim, onun için develerin peşindeyim. Develerimi bana ver! Kâbe’nin sahibi Allah’tır, o Beytullahını kendisi korur.” demiş.

Bu cevap karşısında Ebrehe şaşırılmış, develerini de vermiş.

Abdü’l-muttalib, yâni Şeybetü’l-hamd, yâni Âmir ibn-i Hâşim, Peygamber Efendimiz’in dedesi develerini getirmiş. Kâbe’de hepsini kurban edip fakirlere dağıtmış. Yâni maksadı mal tamahkârlığı, mal kaygısı değil. Onu da öylece kurban ederek gösteriyor.

Ebrehe Kâbe’yi yıkmak üzere Arafat’tan Müzdelife’ye geldiği zaman, ordusunun fili oradan daha öteye gitmemiş. Döğmüşler, söğmüşler, itelemişler, mızrak ucuyla dürtmüşler, sivri ucu saplamışlar, dehlemişler... Fil öteye gitmiyor. Ama geriye döndürülünce, Taif tarafına, koşarak kaçarcasına gidiyor.

Tekrar döndürüp, Mekke'ye sevk etmek istedikleri zaman, bir adım gitmiyor. O sırada, işte ebâbil kuşları gelip yukarıdan taşlar atarak o orduyu helâk etmiş. Ebrehe kaçmış Yemen'e ama, kısa bir zaman sonra aldığı yaralardan ölmüş.

Bu Fil Vak'ası, Peygamber Efendimiz'in doğduğu yılda olduğu için, önemli. Araplar böyle mühim olayları, belirli seneleri anmak için kullanırlar ve isimlendirirler. O seneye Fil Senesi, *Senetü'l-fil* demişler. Yâni, filin orduda gelip de, o ordunun da helâk olup da kaçıp gittiği sene mânâsına *Senetü'l-fil* demişler.

Nitekim, Peygamber Efendimiz'in doğacağı sene, Mekke-i Mükerrede öyle bir bolluk ve bereket olmuş ki, o yıla da *Senetü'l-fethi ve'l-ibtihâc* adını vermişler. Yâni fetih ve sevincin, behcetinin, bolluğun, bereketin olduğu sene. Yâni semânın bereketi açılmış, fetholmuş; Allah'ın lütfu, mahsuller, nimetler çok olmuş. Tabii mânevî bakımdan biz hissediyoruz, anlıyoruz ki; Peygamber SAS Efendimiz'in doğacağı sene olduğu için, Allah'ın oraya verdiği bir mübareklik, bir bereket tabii.

İşte bu vak'adan sonra, Kureyş'in kadr ü kıymeti ve Abdü'lmuttalib'in saygınlığı daha da artmış. Araplar:

“—Bak demek ki Allah Kâbe'yi korudu, o orduyu perişan etti ve geri gönderdi.” demişler.

Kureyş'e karşı saygıları artmış, Abdü'lmuttalib'e karşı saygıları artmış.

Bu Abdü'l-muttalib'in on iki erkek oğlu ve altı kızı varmış. On sekiz evlat yâni... Bu evlatları içinde, en çok oğlu Abdullah'ı severmiş. Oğlu Abdullah, Peygamber Efendimiz'in babası olan Abdullah... Çünkü çok güzel yüzlü ve çok nurlu, çok iffetli imiş. Onu çok severmiş. Bir de nezri olduğu için demiş ki:

“—Allah bana şu sayıda, şu kadar evlât verirse, en sevdiğimi Kâbe'ye kurban edeceğim!”

Tabii en sevdiği Abdullah olduğu için, Allah da onun istediklerini verdiğiinden, Abdullah'ı kurban etmesi lâzım! Fakat çok seviyor. “Ne yapmam lâzım?” diye danışmış. Demişler ki:

“—Kurban kes. Ne kadar kesmen gerektiğini mânevî bir işaretle anlayıncaya kadar, sayısını arttır. Onun yerine bedel olsun!”

Böylece o yüz deve kurban etmiş Kâbe'ye. O zaman işaretler belirmiş ki, kabul oldu. Böylece Abdullah kesilmekten kurtulmuş.

Peygamber SAS Efendimiz bu olayı anlatarak, hatırlatarak buyururmuş ki:

“—Ben iki kurbanlık zâtın oğluyum!”

İki kurbanlık zâttan birincisi kimdir?.. İbrâhim AS'ın oğlu İsmâil AS... İbrâhim AS gördüğü rüya üzerine İsmâil'i; Mekke'de Hazret-i Hâcer'le beraber oraya bırakıp da iskân ettiği, yerleştirdiği, büyümüş olan oğlunu, gördüğü rüya üzerine kurban etmeğe götürdü ama, Allah kurban yerine koç gönderdi. Böylece biz hacca gittiğimiz zaman Mina'da, Müzdelife'den Mina'ya geldiğimiz zaman,

Kurban Bayramlarında, o Zilhicce ayının onu oluyor, kurban kesiyoruz.

Bir kurban edilmekten kurtulan şahıs, İsmail AS; diğer kurban edilmekten kurtulan şahıs da, babası Abdullah olduğundan, “Ben iki kurbanlık zâtın oğluyum!” buyurmuş Peygamber SAS Efendimiz.

Hazret-i Peygamber’in babası Abdullah 25 yaşında evlendi. Benî Zühre kabilesinden, onun reisi olan ve Vehb kızı Âmine Hatun ile evlendi. Hepimiz biliriz. Allah rahmet eylesin, Süleyman Çelebimiz, *Mevlid*’i yazan, *Vesîletü’n-Necât*’ı yazan:

Âmine hatun Muhammed ânesi, Ol sadeften doğdu ol dür dânesi.

diye hepimize bunu öğretmiştir o güzel şiiriyle.

Hazret-i Âmine ile evlendi Abdullah. Çok mübarek, çok nurlu bir kimseydi. Yüzünde, alnında müstesna bir nur vardı. Herkes hayran kalırdı. Herkes onunla evlenmeye can atıyordu ama, Amine Hatuna nasib oldu onunla yuva kurmak.

Evlendi, evlendikten sonra da Şam tarafına bir ticari sefere çıktı kervanla... Dönüşte Medine-i Münevvere’de hastalandı ve orada dayılarının yanında, akrabalarının yanında vefat etti babası Abdullah... Daha Peygamber SAS Efendimiz doğmadan, düğünden bir müddet sonra, annesi Peygamber Efendimiz’e hamileyken, babası Abdullah Medine’den Mekke’ye seferden dönemedi, vefat etti. Oradan birtakım koyunlar, birtakım develer ile, bir de Ümmü Eymen adlı cariye, hanımı Amine Hatuna miras olarak kaldı.

Tabii onlar geldiler, kervan geldi; üzüntüyle haberi bildirdiler. Böylece, daha Peygamber SAS Efendimiz doğmadan, babası vefat etmiş oldu. O böylece yetim kaldı. Yâni babası vefat eden çocuklara yetim denildiğinden, daha doğmadan yetim kaldı.

Araplarda bir tâbir vardır sevgili dinleyiciler! Çok iri, çok güzel olan inciye, tabii incinin en büyük, en güzel olanına *dürr-ü yetîm* derler. Yâni yetim bir inci... Peygamber Efendimiz'e de, o tabiri onun için de kullanalım, bir yetim idi ama *dürr-ü yetîm*, yâni müstesna bir inci gibi idi. O kelimeyi kullanalım Peygamber Efendimiz SAS için...

Böylece, Peygamber Efendimiz doğmadan babası vefat etmiş oldu. Doğacağı sene Mekke'de büyük bolluk, bereket... Fil Vak'ası oldu, o atlatıldı. Fil Vak'ası 17 Muharrem'de olmuş. Kamerî ayları sayalım: Birinci ay, Muharrem. Senenin birinci ayı Muharrem'in 17'sinde Fil Vak'ası olmuş. Ebrehe'nin ordusu perişan, def olup gitmiş. Kâbe'yi yıkamamış.

Ondan sonra Safer ayı, Rebîü'l-evvel ayı. Rebîü'l-evvel ayının 11'ini 12'sine bağlayan gecenin seher vaktinde, sabaha yakın bir zamanda, yâni Fil Vak'asından elli küsür gün sonra, Peygamber SAS Efendimiz cihâna teşrif etmiş oluyorlar.

c. Peygamber Efendimiz'in Çocukluğu

Annesinin sütü yetmediği için, cariye, Ebû Leheb'in câriyesi... Ebû Leheb, amcası oluyor. Sonradan kendisine çok muhalefet etti.

Amcasının cariyesi Süveybe, ona dört ay kadar süt emzirdi. Böylece süt annesi oldu Süveybe Hatun... Aynı hanım, aynı cariyeye Hazret-i Hamza'ya da süt vermiş, ona da süt anneliği yapmış. Böylece amcası Hazret-i Hamza ile, Peygamber SAS Efendimiz, Süveybe Hatundan süt emdiklerinden süt kardeşi oldular.

Biliyorsunuz, İslâm'da süt kardeşliği çok önemlidir, çok değerlidir. Birtakım önemli ahkâm onunla câri olur. İki süt kardeş, meselâ birisi kız, birisi erkek olsa, başka ailelerden bile olsa, birbiriyle evlenemezler.

Bir süt kardeşi de tabii Şeymâ Hatun, biliyorsunuz. O nereden?.. Araplarda bir güzel adet vardı: Çocuklarının sıhhatine dikkat ederlerdi ve dillerini güzel öğrenmelerini, fasih diyoruz yâni düzgün konuşmalarını isterlerdi. Çocuklar sıhhatli olsun diye yaylalara gönderirlerdi.

Şimdi ben hacca, umreye Hicaz'a gittiğim zaman bakıyorum, Mekke ile Cidde arasında güzel kumluklar var... Böyle, çöl, gayet güzel kumluklar; insanın bakınca hoşuna gidiyor. Mekke'nin zenginleri oralara çadır kuruyorlar, oraları bölük bölük işgal ediyorlarmış. Çadır kurup, çadır hayatı yaşıyorlarmış. Çünkü çok tatlı oluyor. Temiz havalı bir yaz geçirme olmuş oluyor.

Doğan çocuklar da Mekke-i Mükerreme'nin sıcaklarında zayıflamasınlar, veya hastalanmasınlar, veya vefat etmesinler diye onları yaylalara gönderirlerdi. Hem de anneler rahat etsin diye,

sütanneler tutarlardı. Peygamber SAS Efendimiz de Benî Sa'd kabilesinden Halîme veya Huleyme isimli bir hanım tarafından alındı. Benî Sa'd yurduna yâni yaylalara götürüldü. Orada hem süt emme zamanında iki sene süt emdi, onun Şeyma isimli kızı olduğundan, Şeyma Hatun'la da süt kardeşi oldu Peygamber Efendimiz SAS.

Orada iki sene kaldıktan sonra, sütannesi getirdi, annesine gösterdi. Peygamber Efendimiz tabii gayet sıhhatli bir şekilde yetişiyor, Arabın en güzel telaffuzunu, en fasih konuşmalarını öğrenmiş oluyor orada... Bozulmamış, tertemiz, fasih Arapça'yı öğrenmiş oluyor. Hem de çok bolluk ve bereket içinde...

Peygamber Efendimiz gider gitmez, kabileye bir bereket geldi, çevreye bir bereket geldi. Onun bereketiyle, çok hoş günler geçirdi Peygamber Efendimiz orada.

Dört yaşındayken, yine getirdi annesine teslim etmek üzere. Fakat dört yaşında da bırakmak istemiyordu. Rica da etti. "Bak Mekke-i Mükerreme'de vebâ salgını filan var. Ben bunu bırakmayayım, gene götüreyim izin verirsen?.." diye Hazret-i Amine'den rica etti, Peygamber Efendimiz'i tekrar götürdü.

Böylece Peygamber SAS Efendimiz, altı yaşına kadar Benî Sa'd yurdunda, tertemiz havada, güzel bir şekilde yetişmiş oldu. Sonra birtakım olağanüstü olaylar Halime Hatun'u ürküttü. O şakk-ı sadr hadisesi, olağanüstü tecelliler dolayısıyla, "Çocuğa bir hal olmasın, kıymetli

bir çocuktur.” diye getirdi. Nihayet altı yaşındayken annesine teslim etti ve Peygamber SAS Efendimiz annesiyle beraber oldu.

Altı yaşında annesi Peygamber Efendimiz’i, Medine-i Münevvere’ye dayılarını ziyarete götürdü. Medine-i Münevvere’de bir müddet kaldı Peygamber SAS Efendimiz, annesiyle beraber. Hatta orada bazı yerleri ziyaret etti. Kendisi de sonradan belirtiyor:

“—Babamın kabri falanca yerdeydi, ben onu gördüm. Falanca bölgenin kuyusunda, çocuklarla yüzmeyi öğrendim.” diye, çocukluk hatıralarını sonradan Peygamber SAS anlatmış.

O Medine-i Münevvere ziyaretinde, yahudiler çok ilgi gösterince, Peygamber Efendimiz’e bir şeyler olur diye annesi çekindi, alelacele Medine-i Münevvere’den tekrar Mekke’ye dönmeğe karar verdiler. Babalarından miras kalmış olan, sadık cariye Ümm-ü Eymen ile beraber, geri dönüşe geçtiler. Fakat, Medine-i Münevvere’den Mekke’ye gelirken, Ebvâ denilen yere gelince... O zamanın şartlarıyla, yaya yürüyüşlerle Mekke’ye beş günlük mesafede, Ebvâ denilen yerde, annesinin hastalığı arttı ve Hazret-i Amine Hatun orada vefat etti. Kabilenin ilgilileriyle, Ümm-ü Eymen’in delâletiyle oraya defnolundu.

Ümm-ü Eymen Peygamber SAS Efendimiz’i alarak getirdi,

dedesi Abdü’l-muttalib’e teslim etti. Böylece Peygamber SAS Efendimiz, doğmadan evvel babasından yetim kaldığı gibi, böyle altı

yaşındayken de annesi vefat edince, dedesinin eline kaldı. Onun yetiştirmesine tevdi edilmiş oldu.

Tabii Allah-u Teâlâ Hazretleri, mukadderâtı yazan, her şeyi takdir buyuran Mevlâmız böyle takdir eylemiş. Hepsinin hikmetleri var. Allah-u Teâlâ Hazretleri Peygamber SAS Efendimiz’i kendisi terbiye eyledi.

ادبنى ربى فاحسن تأديبى

(*Eddebenî rabbî feahsene te’dîbî*) “Rabbim beni terbiye eyledi, terbiyemi de ne güzel eyledi.” diye Peygamber SAS Efendimiz böyle buyuruyor. Nice hikmetlerle dolu bir hayat... Peygamber SAS Efendimiz’in çocukluğu böyle oldu.

d. Allah-u Teâlâ’nın Onu Medhetmesi

Tabii, Peygamber SAS Efendimiz’in medhini, senâsını, evsafını, ahlâkını, şemâilini anlatmaya ne saatler yeter, ne de bizim dilimiz tam tasvir edebilir, tam anlatabilir!.. Fakat bazı şeyleri söylemek lâzım:

Birincisi: Peygamber SAS’i ilk medheden, en önde söylenmesi gereken Allah-u Teâlâ Hazretleri. Onu sevmiş, onu öğmüş, Kur’an-ı Kerim’inde Peygamber SAS Efendimiz’le ilgili pek çok ayet-i kerimeler var.

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ

(القلم:٤)

(*Ve inneke lealâ hulukin azîm*) “Sen ulu bir huluk üzeresin, yüce bir ahlâk üzeresin!” (Kalem, 68/4) diye.

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا
عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُفٌ رَحِيمٌ

(التوبة: 128)

(*Lekad câeküm rasûlün min enfûsiküm azîzün aleyhi mâ anittüm harîsün aleyküm bi'l-mü'minîne raûfun rahîm.*) (Tevbe: 128) diye Tevbe Sûresi'nde medhi var.

لَعَمْرُكَ

(الحجر: 72)

(*Le amrûke*) [Senin hayatın hakkı için...] (Hicr, 15/72) diye ömrüne Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin kasem etmesi var. Nice nice meziyetleri, nice nice medh u senâsı var Kur'an-ı Kerim'de.

Allah-u Teâlâ Hazretleri öğmüş, medhetmiş, *Habîbu'llâh* edinmiş; ne demek: Allah'ın sevgilisi... *Halîlu'llâh* edinmiş; ne demek: Allah'ın samîmî dostu... Nice böyle güzel sıfatlara sahip.

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

(الانبیاء: 107)

(*Ve mâ erselnâke illâ rahmeten li'l-âlemîn*) “Biz

seni ancak alemlere rahmet olarak gönderdik. Sen Allah'ın rahmetisin alemlere..." (Enbiyâ, 21/107) diye bildiriyor.

Tabii Allah-u Teâlâ Hazretleri medhettiği gibi Allah'ın mübarek kulları, peygamberleri de, Peygamber Efendimiz'den önce gelen peygamberler de, Peygamber Efendimiz'i medh ü senâ etmişlerdir. Hatta onun ümmeti olmaya can attıklarını beyan etmişlerdir. Hazret-i Peygamber için bir söz söylenir:

. خلقه مقدم، وبعثه مؤخر .

(*Halkuhû mukaddem, ve ba'suhû muahhar*)
"Nurunun yaratılması evvel ve gönderilmesi sonra."

"—Ben, Hazret-i Adem daha toprakla su arasındayken, yaratılmadan peygamber olarak takdir olunmuştum." diye buyrulmuş, Peygamber Efendimiz böyle buyuruyor. Yâni daha insanlık yaratılmadan. Peygamber Efendimiz'in peygamber olacağı mukadderâta takdir olunmuş, Allah-u Teâlâ Hazretleri onu öylece önceden takdir eylemiş, seçmiş. Ama ondan sonra, Adem AS'dan itibaren peygamberler de Peygamber Efendimiz'in kıymetini bilmişler, ahir zaman peygamberi olarak daima takdir eylemişler.

e. İbrâhim AS'ın Duası, İsmâ AS'ın Müjdesi

İbrâhim AS'ın duası var: İsmâil AS ile Kâbe'yi binâ ettiği zaman ellerini kaldırdı, (*Rabbenâ vec'alnâ müslimeyni leke*) diye kendisine ve

oğlu İsmail'e dua etti. Ondan sonra da buyurdu ki:

رَبَّنَا وَ اَبْعَثْ فِيهِمْ رَسُوْلًا مِّنْهُمْ يَتْلُو
عَلَيْهِمْ اٰيٰتِكَ

وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَ الْحِكْمَةَ وَ يُزَكِّيْهِمْ اِنَّكَ اَنْتَ
الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ

(البقرة: ١٢٩)

(*Rabbenâ veb'as fîhim rasûlen minhüm yetlû aleyhim âyâtike ve yuallimühümü'l-kitâbe ve'l-hikmete ve yüzekkîhim inneke ente'lazîzü'l-hakîm.*) “Ey Rabbimiz! Onlara, burada iskan ettiğim zürriyetimin içinden çıkan bir peygamber gönder ki –Peygamber Efendimiz'i kastediyor–onlara senin ayetlerini okusun, onlara kitabı ve hikmeti öğretsin ve onları şirkten tertemiz eylesin, pâk eylesin! Sen azîz ve hakîmsin yâ Rabbi.” (Bakara, 2/129) diye dua etti.

Onun için Peygamber SAS bir hadis-i şerîfnde buyurmuş ki: ki:¹

¹ Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.V, s.262, no:22315; Taberânî, *Mu'cemü'lKebîr*, c.VIII, s.175, no:7729; Tayâlisî, *Müsned*, c.I, s.155, no:1140; Taberânî, *Müsnedü'ş-Şâmiyyîn*, c.II, s.402, no:1582; İbnü'l-Ca'd, *Müsned*, c.I, s.492, no:3428; Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.I, s.46, no:113; Heysemî, *Müsnedü'lHâris*, c.II, s.867, no:927; Ebû Ümâme RA'dan.

Hâkim, *Müstedrek*, c.II, s.656, no:4174; İbn-i Esîr, *Üsdü'l-Gâbe*, c.I, s.1286; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.I, s.170; Hâlid ibn-i

دَعْوَةُ أَبِي إِبْرَاهِيمَ، وَبُشْرَى عِيسَى بِي

(حم. طب. عن أبي أمامة)

(*Da'vetü ebî ibrâhim*) “Ben dedem İbrâhim AS'ın duasıyım.” Yâni, “Allah'a öyle dua etti İbrâhim AS. İşte ben onun duası mucebince peygamber gönderildim.” Allah'ın takdiri icabı, tâ İbrahim AS zamanından onun geleceğinin bilindiğinin bir işareti tabii. İbrahim AS'ın bu duası, onu gösteriyor. (*Ve büşrâ îsâ bî*) “Hazret-i İsâ'nın müjdesiyim.” buyurdu Peygamber SAS Efendimiz. Saf Sûresi'nde bir ayet-i kerimede buyruluyor ki, *bismi'llâhi'rrahmâni'r-rahîm*:

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي
رَسُولُ اللَّهِ

إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ
وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ

(الصَّف: ٦)

(*Ve iz kâle îse'bnü meryeme*) “Hani Meryem'in oğlu İsâ ne demişti: (*Yâ benî isrâîle innî rasûlü'llâhi ileyküm*) ‘Ey İsrâiloğluları! Ben sizin üzerinize, Allah tarafından vazifeli olarak gönderilmiş bir elçiyim, Allah'ın bir peygamberiyim, rasûlüyüm. (*Musaddikan limâ*

Ma'dân Rh.A'ten.

Kenzü'l-Ummâl, c.XI, s.511, no:31829; *Câmiu'l-Ehâdîs*, c.XII, s.478, no:12347.

beyne yedeyye mine't-tevrâh) Benden önce Musa AS tarafından size bildirilmiş olan Tevrat'ı tasdik ediciyim; (*ve mübeşşiran bi-rasûlin ye'tî min ba'dismuhû ahmed*) benden sonra gelecek ahir zaman peygamberi ki, onun ismi Ahmed olacaktır, onun da gelişini müjdeleyiciyim.” (Saf, 61/6) diye İsâ AS, Hazret-i Muhammed'in müjdecisi olduğunu kavmine böyle bildirmişti. Ve o geldiği zaman ona iman etmelerini onlara hatırlatmıştı.

İncil de zaten müjde demek ve o müjde de, Hazret-i İsâ'nın her yerde kendinden sonra gelecek peygambere, bunu duyanların tâbi olmasını müjdelediğini gösteriyor. Hazret-i İsâ'nın müjdesi. Tevrat'ta ve İncil'de geleceği yazılı olan peygamber.

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي
يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَكُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ

(الاعراف: ١٥٧)

(*Ellezîne yettebiüne'r-rasûle'n-nebiyye'l-ümmiyye'llezî yecidûnehû mektûben indeküm fi't-tevrâti ve'l-incîl.*) “O Rasû'l-ü Nebiyy-i Ümmî ki onun Tevrat'ta ve İncil'de vafını, geleceğini, güzelliğini, kıymetini, yanlarındaki Tevrat ve İncil'de yazılı olduğunu biliyorlardı, buluyorlardı sayfalarda, okuyorlardı o ehl-i kitap... Tevrat'ta ve İncil'de o peygamberin Muhammed-i Mustafâ'nın evsafı vardı.” (A'raf: 157) diye A'râf Sûresi'nde bildiriliyor. Kur'an-ı Kerim şahid.

Diğer kutsal kitaplarda da, buna benzer bilgiler, tarihçiler tarafından tesbit edilmiş. Kitaplarda yazılıyor, ilginç şeyler... Bunları da söylemek istiyorum. Meselâ, Gautama Buda'nın böyle bilgiler verdiği bildiriliyor. Zerdüştler'in gelecekte haber veren kitabı *Zendevesta*'nın içinde böyle ifadelere rastlanıyor:

“—Ziyâdesiyle öğülmüş bir put düşmanı gelecek!” diye.

Ziyâdesiyle öğülmüş; Muhammed sözüdür. Muhammed çok öğülmüş demek. Hindu kitaplarında da var bu. Purana ve Vedalarda:

“—Çölden öggüye layık isimli bir hikmet sahibi çıkacak, onun Burak'ı göğe erecek!” diye yazılmış.

Bu da Hindu kitaplarında, Purana ve Vedalarda Peygamber Efendimiz'in çölden çıkacak bir kişi olduğunu bildiriyor. Demek ki Hint din kitaplarında da var. İran din kitaplarında da var.

Karki Purana adlı din kitabında da “Babasının adı Allah'ın kulu, annesinin adı da itimada layıktır.” diye geçiyor bu ahir zaman peygamberinin. Allah'ın kulu ne demek; *Abdullah*. Peygamber Efendimiz'in babasının adı neydi?.. Abdullah. İtimada layık... Annesinin adı neydi; *Âmine*, yâni emniyetli, güvenilen, itimada layık...

Demek ki Hint kitaplarında, İran kitaplarında, Yahudilerin Tevrat'ında, Hıristiyanların İncil'inde böylece Peygamber Efendimiz'den bahsedilmiş. Her Peygamber ümmetine, ahir zaman peygamberine eğer onların nesilleri yetişirse, ona tâbi olması, onu desteklemesi

tavsiyesinde bulunmuşlardır. Kur'an-ı Kerim'de bu da bildiriliyor.

Peygamber SAS Efendimiz'in doğduğu gece, tarih kitapları yazıyorlar ki: Yahudiler meselâ Medine'de Araplarla beraber yaşıyorlardı, Araplarla araları açıldığı zaman insanları nûra kavuşturacak bir peygamber beklediklerini ve bu peygambere tâbi olup Araplara, yâni müşriklere galip geleceklerini söyleyip duruyorlardı. Çocuklarını bilir gibi, Peygamber Efendimiz'in hak peygamber olduğunu da anlamışlardı. Bazıları da müslüman olmuşlardı. Abdullah ibn-i Selâm, bir yahudi hahamıydı ve müslüman olmuştu RA.

O gece, Peygamber Efendimiz'in doğduğu gece, bir yahudi alimi yıldızları incelerken, gökte bundan önce hiç görmediği bir işaret gördü ve bunu ahir zaman peygamberinin doğması işareti olduğunu anlayarak, yüksek bir yere çıkıp yahudi cemaatine yüksek sesle bağırdı:

“—Bu gece ahir zaman peygamberi Ahmed'in yıldızı doğdu.” diye.

Tarih kitapları bunu yazıyorlar.

Sonra Kureyşlilerin meclisine, Mekke'de de bir yahudi gelmiş, Peygamber Efendimiz'in doğduğu gecenin sabahında. Sormuş:

“—İçinizden bu gece bir çocuk doğdu mu, doğmadı mı?” diye. Onlar da bilememişler tabii. Çünkü evde olan bir hadise bir çocuğun doğumu. Bilmiyoruz deyince, demiş ki :

“—Unutmayın, bu gece bu milletin peygamberi

doğdu.” Bunu da tarih kitapları yazıyorlar.

Peygamber SAS’in dedesi de, doğumundan önce bir rüya görüyor. Bu rüyaya göre: Kâbe’de uyurken, yerden bir ağaç bitiyor, uçları göklere ulaşıyor, dalları doğuya batıya yayılıyor. Bu ağaçtan etrafa nurlar saçılıyor. Ağaç devamlı şekilde büyüyor ve etrafa ışık saçmaya devam ediyor... Kureyş’ten birçok kimseler ağaçların dallarına tutunuyorlar. Bazı kimseler de o dalları kesmek için uğraşıyorlar. Fakat bir genç, ağacı kesmek için uğraşanları ağacın etrafından uzaklaştırıyor devamlı... Abdü’lmuttalib ağaca tutunmak istiyor ama, tutunamadan rüya bitiyor, uyanıyor.

Mekke’nin rüya yorucularına sormuş bu nedir diye. Demişler ki:

“—Senin neslinden biri çıkacak, doğuya batıya ünü yayılacak, hükmü tutacak cihanı ve insanları yönetecek. Birçok insanlar onun emrine girecekler. Bazıları engel olmak isteyecekler ama, engel olamayacaklar!” diye, bu rüyayı da böyle tarih kitapları yazar.

Bu da Peygamber Efendimiz’le ilgili olaylardan birisi.

Sonra mâlûm, kisranın sarayının direklerinin yıkılması, ateşperestlerin binlerce yıldan beri devamlı yanan ateşlerinin sönmesi gibi çeşitli olaylar... İran’ın ateşperest baş rahibinin, o gece rüyada bir alay, kalabalık serkeş develerin, bölük bölük Arap atlarını önüne katarak, Dicle Nehri’ni geçip İran içlerine dağıldığını görmesi, tarih kitapları tarafından gene yazılıyor. Bu

aynen işte İran'ın fethini gösteriyor, Arapların oralara hakim olduğunu, Peygamber SAS Efendimiz tarafından açılan yolla oraları fethedilmiş oluyor.

Aziz ve sevgili kardeşlerim! Özetlemem gerekirse bu uzun konuşmayı:

Peygamber SAS Efendimiz'i Allah-u Teâlâ medheylemiş, Kur'an-ı Kerim medheylemiş, daha önceki peygamberler kendi ümmetlerine tavsiye eylemişler, eski kitaplar medheylemiş. Böyle bir peygamberin ümmetiyiz. Allah'a hamd ü senâlar olsun... O peygamberin doğduğu gecedir.

Peygamber SAS Efendimiz tabii ümmetine karşı çok şefkatli, çok merhametli, çok re'fetli, çok yumuşak kalpli, onların iyiliğine çok gayret eden bir kimseydi.

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا
عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُفٌ رَّحِيمٌ

(التوبة: ١٢٨)

(*Lekad câeküm rasûlün min enfüsiküm azîzün aleyhi mâ anittüm harîsün aleyküm bi'l-mü'minîne raûfün rahîm.*) (Tevbe: 128) ayetleri bunu gösteriyor. Tabii bizim de o re'fetli, şefkatli, sevgili, muhabbetli, bizi düşünen, bizi seven Peygamber Efendimiz'e sevgimizin, saygımızın sonsuz olması lâzım!..

Çünkü imanın gereği Peygamber Efendimiz'in peygamberliğini kabul etmektir; “Eşhedü en lâ ilâhe illa'llah” dedikten sonra, “ve eşhedü enne

muhammeden abdühû ve rasûlühû” demektir. İrfanın, arif olmanın, evliya olmanın gereği de, Peygamber SAS Efendimiz’i candan sevmektir. Onun sevgisi muhabbetullahın şartıdır, yoludur. *Fenâ fi’r-rasûl*’den sonra *fenâ fi’llâh, bekâ bi’llâh* makamları gelir. O bakımdan, Peygamber SAS Efendimiz’in sevgisini kazanmağa, sevgisini yürekte canlı tutmağa, aşkını, muhabbetini gönülde arttırmağa çalışmak lâzım!..

Peygamber SAS Efendimiz’e salât ü selâmı çok edelim!.. Hadisi şeriflerini okuyalım!.. Sünnet-i seniyyesini öğrenelim, uygulayalım ki, Peygamber Efendimiz nasihatlerini tutan, kendisine itaat eden, sünnetini ihyâ eden kimseleri sever. Allah-u Teâlâ Hazretleri Peygamber Efendimiz’in sünnetine sarılıp sünnetini ihyâ eden kimselere, yüz şehid sevabı vereceğini beyan ediyor. O halde hepimiz şu mübarek gecede karar verelim sevgili Akra dinleyicileri: Hadis-i şerîfleri öğrenelim, Peygamber Efendimiz’in sünnetini öğrenelim, sünnetini yaşayalım, sünnetine göre yaşayalım! Çünkü, onun sünneti Kur’an-ı Kerim’in en güzel açıklamasıdır, uygulamasıdır.

Ve bir de Ümmet-i Muhammed’de rahmedelim, şefkat edelim! Peygamber Efendimiz’in hatırı için, Ümmet-i Muhammed’e hizmet edelim! Ümmet-i Muhammed’in mutluluğu için, gelişmesi için, dertlerden kurtulması için, rahatı, refahı için elimizden gelen her türlü hizmeti, gayreti gösterelim ki, ümmetine hizmet edince, Peygamber SAS Efendimiz’in iltifatına, sevgisine, şefaatine nail olalım!..

Allah-u Teâlâ Hazretleri hepinizi Peygamber Efendimiz'in sevdiği ümmet ve Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin sevdiği has kulu olma derecesine çıkartsın... Has, hakîki, halis, muhlis, muhsin, sàlih ve muslih müslüman olmayı, yâni ıslah edici, ortalığı düzenleyici, fesadı giderici, fesada karşı koyucu muslih kul olmayı nasib eylesin... Müttakî kul olmaya muvaffak eylesin...

Ömrünüzü takvâ üzere, ihlâs ile, iman-ı kâmil ile, irfân ile geçirip, Allah'ın rızasını kazanıp, ahirette de Peygamber Efendimiz'e komşu olmayı, iltifatına ermeyi, Kevser havzından doya doya içmeyi, cennette Peygamber Efendimiz'e komşu olup cemalini daima görmeyi nasib eylesin...

Hepinize en derin saygılarımı, tebriklerimi, dualarımı, temennîlerimi arz ederim; dualarınızı beklerim...

Es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berekâtuhû, aziz ve sevgili Akra dinleyicileri!..

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

05. 07. 1998 - AVUSTRALYA

[Bütün MÜBAREK GÜN VE GECELER
sohbetlerine PDF olarak
ulaşmak için tıklayınız.](#)

